

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-730-316(26)15-18(KS)

Warszawa, 27 marca 2018 r.

DECYZJA NR DNR-2/97/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1063 i 2056) po rozpatrzeniu odwołania PERUN spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie z 14 lutego 2018 r. od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 stycznia 2018 r. nr PO.233.KBS.1.2017.PS zobowiązującej do poniesienia opłat związanych z badaniami laboratoryjnymi spawarki inwertorowej PERUN MMA 250, kod EAN 5902768535419, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z 27 lutego 2018 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) odwołanie PERUN S.A. z siedzibą w Warszawie z 14 lutego 2018 r. od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 stycznia 2018 r. nr PO.233.KBS.1.2017.PS, zobowiązującej do poniesienia opłat związanych z badaniami laboratoryjnymi spawarki inwertorowej PERUN MMA 250, kod EAN 5902768535419.

Do wydania zaskarżonej decyzji doszło w następującym stanie faktycznym i prawnym.

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w sklepie sieci handlowej BRICOMAN

POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Połczyńskiej 121/125 w Warszawie, stwierdziło w ofercie sprzedaży trzy sztuki spawarki inwertorowej PERUN MMA 250, kod EAN 5902768535419, zakupione przez kontrolowanego przedsiębiorcę na podstawie faktury nr 15/00476 z 10 czerwca 2015 r., wystawionej przez (...). Jak wynika ze zgromadzonej dokumentacji, PERUN S.A. z siedzibą w Warszawie zakupiła 100 szt. tego wyrobu od TAIZHOU GENTECK ELECTIC CO., LTD, QIAN INDUSTRIAL AREA CHENGDONG w Chinach (faktura GT-14129A02 z 12 lutego 2014 r.)

W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej pobrali próbkę wskazanego wyrobu w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych. Badania przeprowadzone przez Laboratorium Badawcze Spawalnictwa Instytutu Spawalnictwa z siedzibą w Gliwicach (raport z badań Nr U/106/15 z 24 sierpnia 2015 r.) wykazały, że spawarka inwertorowa PERUN MMA 250, kod EAN 5902768535419 nie spełnia wymagań zawartych w następujących punktach normy *PN-EN 60974-1:2013-04 Sprzęt do spawania łukowego. Część 1: Spawalnicze źródła energii*:

- a) pkt 6.3.2, z uwagi na nieprawidłowo wykonaną izolację między uzwojeniami obwodu zasilania w transformatorze głównym (zastosowano jedną warstwę izolacji na uzwojeniu wtórnym o grubości mniejszej od 1,3 mm);
- b) pkt 10.9 i 10.10, z uwagi na nieprawidłowo dobrane podzespoły zastosowane do podłączenia sieci zasilającej - typ, średnica i długość przewodów zasilających oraz wtyczka przyłączeniowa (przewód H05VV-F jest nieodpowiedni do zastosowania w spawarkach; średnica przewodu zasilającego jest mniejsza od zadeklarowanej; długość przewodu zasilającego wynosi 1,82 m i jest mniejsza od wymaganych 2 m; prąd znamionowy wtyczki – 16A jest mniejszy od rzeczywistego maksymalnego efektywnego prądu zasilania, który wynosi 29,8A);
- c) pkt 16.3, z uwagi na rażące przekroczenie dopuszczalnych odchyłek w zakresie dokładności wskazań prądu spawania (np.: odchyłki wynosiły 38,03%, 44,09%, 46,31% przy dopuszczalnej odchyłce $\pm 10\%$).

Ponadto, inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej stwierdzili brak w deklaracji zgodności dwóch ostatnich cyfr roku oznaczających rok, w którym umieszczono znak CE na spawarce oraz oświadczenia o zgodności sprzętu elektrycznego z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Z uwagi na to, że przedmiotowy wyrób nie spełniał wymagań, akta kontroli przekazano Prezesowi UOKiK w celu wszczęcia z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami. W toku postępowania jego strona nie kwestionowała, że spawarka nie spełnia zasadniczych wymagań i podjęła współpracę z Prezesem UOKiK, wycofując wyroby z obrotu i zamieszczając ogłoszenia informujące konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. W konsekwencji, decyzją nr DNR-2/91/2016 z 8 czerwca 2016 r., wydaną na podstawie art. 41c ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2017 r. poz. 1226), dalej jako „ustawa o systemie oceny zgodności”, Prezes UOKiK umorzył prowadzone postępowanie administracyjne.

Pismem z 29 grudnia 2017 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił PERUN S.A. z siedzibą w Warszawie o wszczęciu postępowania w sprawie obowiązku uiszczenia opłat związanych z badaniami laboratoryjnymi. Po przeprowadzeniu postępowania, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 29 stycznia 2018 r. nr PO.233.KBS.1.2017.PS zobowiązał stronę postępowania do poniesienia opłat związanych z badaniami laboratoryjnymi w wysokości 2 583 zł.

W dniu 20 lutego 2018 r. do inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie wpłynęło odwołanie strony postępowania z 14 lutego 2018 r. od wskazanej wyżej decyzji. W złożonym odwołaniu strona postępowania na podstawie art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji, albowiem decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Przekazując odwołanie Prezesowi UOKiK, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że podtrzymuje stanowisko w przedmiocie zasadności wydanej decyzji i ustosunkował się do zarzutów strony postępowania.

W związku z przekazaniem przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej odwołaniem, Prezes UOKiK pismem z 6 marca 2018 r. poinformował stronę postępowania o wynikającym z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądania akta sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. W odpowiedzi, pismem z 14 marca 2018 r. strona postępowania wyjaśniła, że podniesiony przez nią zarzut dotyczy weryfikacji

kosztów wykonania badań i sprowadza się do tego, że organ I instancji nie zweryfikował, czy rzeczywiście czynności zmierzające do wykonania badania i służące jego wykonaniu zostały wykonane, a w konsekwencji wycenione w sposób prawidłowy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, co następuje.

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, określonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1063 i 2056), w postępowaniach administracyjnych w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, a organem wyższego stopnia – Prezes UOKiK. W związku z powyższym, od rozstrzygnięć wydanych przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w formie decyzji przysługuje odwołanie do Prezesa UOKiK.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest ustalenie, czy rozstrzygnięcie zawarte w decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 stycznia 2018 r. nr PO.233.KBS.1.2017.PS, działającego jako organ wyspecjalizowany, uprawniony do kontroli spełniania przez wyroby zasadniczych, szczegółowych lub innych wymagań (art. 38 ust. 2 ustawy o systemie oceny zgodności) było prawidłowe zarówno pod względem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia celowości i słuszności.

Podstawą do wydania zaskarżonej decyzji jest art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, który stanowi, że w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub szczegółowych wymagań, opłaty związane z badaniami ponosi osoba, która wprowadziła wyrób do obrotu lub oddała do użytku. Zgodnie z ust. 2 wskazanego przepisu, opłaty, o których mowa w ust. 1, organ wyspecjalizowany ustala na podstawie uzasadnionych kosztów badań, z uwzględnieniem rodzaju badanego wyrobu oraz stopnia skomplikowania i zakresu przeprowadzonych badań.

Zgodnie z ogólną zasadą określoną w art. 262 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, koszty postępowania administracyjnego ponosi organ. Jak wynika z orzecznictwa sądów administracyjnych, odstępienie od tej zasady jest możliwe jedynie na podstawie przepisu szczególnego, który wyraźnie i jednoznacznie nakłada na stronę

obowiązek pokrycia wskazanego w nim kosztów postępowania administracyjnego (*vide*: wyrok NSA z 15 czerwca 2011 r., sygn. OSK 1547/10 i I OSK 88/11 oraz uchwała NSA z 11 grudnia 2006 r., sygn. I OPS 5/06). Takim przepisem jest art. 40j ustawy o systemie oceny zgodności, który uzależnia podmiot zobowiązany do poniesienia kosztów poniesionych badań od ich wyniku. Opłata związana z badaniami wyrobu w przypadku ich negatywnego wyniku stanowi w istocie należność związaną z kosztami prowadzonego postępowania kontrolnego w sprawie spełnienia przez wyroby zasadniczych oraz szczegółowych wymagań (*vide*: wyrok WSA w Warszawie z 16 maja 2011 r., sygn. V SA/Wa 2638/19, LEX 996016).

PERUN S.A. z siedzibą w Warszawie jest importerem *spawarki inwertorowej PERUN MMA 250*, kod EAN 5902768535419 w rozumieniu art. 5 pkt 21 ustawy o systemie oceny zgodności, zgodnie z którym importerem jest osoba fizyczna lub prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyroby pochodzące z krajów trzecich.

Zgodnie z art. 5 pkt 1 ustawy o systemie oceny zgodności, przez wyrób należy rozumieć rzecz, bez względu na stopień jej przetworzenia, przeznaczoną do wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku, z wyjątkiem artykułów rolno-spożywczych oraz środków żywienia zwierząt. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie oceny zgodności, wyroby wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku podlegają ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy. Art. 13 ustawy o systemie oceny zgodności wprowadza domniemanie, że wyrób spełnia określone zasadnicze wymagania, jeśli jest zgodny z odpowiednimi postanowieniami norm zharmonizowanych lub specyfikacji zharmonizowanych.

W przypadku *spawarki inwertorowej PERUN MMA 250*, kod EAN 5902768535419, zastosowanie miały przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 sierpnia 2007 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. Nr 155, poz. 1089) i wymagania normy *PN-EN 60974-1:2013-04 Sprzęt do spawania łukowego. Część 1: Spawalnicze źródła energii*. Przepisy te obowiązywały w dniu wprowadzenia tego wyrobu do obrotu.

Zgodnie z art. 40h ustawy o systemie oceny zgodności, organ wyspecjalizowany może poddać wyrób badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie akredytowanemu laboratorium w celu ustalenia, czy spełnia on zasadnicze lub szczegółowe wymagania. Działania takie

mogą być podjęte zarówno w przypadku, gdy osoba zobowiązana do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności nie przedstawi ich lub z przedstawionych dokumentów nie wynika, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, jak i z pominięciem weryfikowania dokumentów (art. 40h ust. 2 ustawy). W niniejszej sprawie organ I instancji podjął działania w związku ze zgłoszeniem dotyczącym tego wyrobu o możliwym niespełnianiu zasadniczych wymagań.

W opinii Prezesa UOKiK, w świetle powyższych przepisów, organ I instancji był uprawniony do poddania kontrolowanego wyrobu badaniom laboratoryjnym, a badanie te zostały przeprowadzone w oparciu o właściwe wymagania. Co istotne, zweryfikowanie spełniania wymagań przez wyrób nie było w omawianym przypadku możliwe inaczej niż poprzez badania laboratoryjne. Badania zakończyły się wynikiem negatywnym, czego nie kwestionuje również strona postępowania, a tym samym organ I instancji był uprawniony do obciążenia strony postępowania kosztami badań.

Z zaskarżonej decyzji wynika, że uzasadnione koszty badań stanowi kwota 2 583 zł, tj. łączny koszt badań, określony w fakturze wystawionej przez Instytut Spawalnictwa w Gliwicach.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze,
- 4) uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Strona postępowania domaga się uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji (art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego).

W świetle powyższego przepisu, by możliwe było zrealizowanie żądania strony postępowania muszą zaistnieć kumulatywnie dwie przesłanki: wydanie zaskarżonej decyzji nastąpiło z naruszeniem przepisów postępowania oraz konieczny do wyjaśnienia zakres spraw ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

1. Strona postępowania zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie art. 77, art. 7 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nieprzeanalizowanie, czy faktura wystawiona przez Instytut Spawalnictwa z siedzibą w Gliwicach rzeczywiście zawiera uzasadnione koszty badań niezbędnych do dokonania ustaleń w niniejszej sprawie.
2. Strona postępowania zarzuciła także zaskarżonej decyzji naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności poprzez jego błędne zastosowanie przejawiające się z uznaniu, że kosztami badań należy obciążyć Odwołującego, gdyż spełniają one dyspozycję wskazanego przepisu, a więc są uzasadnione.

W piśmie z 14 marca 2018 r. strona postępowania wyjaśniła, że podniesiony przez nią zarzut dotyczy weryfikacji kosztów badania, a nie samego badania. Zarzut sprowadza się do tego, że organ I instancji nie zweryfikował, czy rzeczywiście czynności zmierzające do wykonania badania i służące jego wykonaniu zostały wykonane, a w konsekwencji wycenione w sposób prawidłowy.

W opinii organu odwoławczego Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej prowadząc postępowanie pierwszoinstancyjne nie naruszył przepisów postępowania.

Strona postępowania nie wskazuje, na czym w jej opinii powinno polegać zweryfikowanie, czy faktura zawiera „uzasadnione” koszty badań. Jak wynika z orzecznictwa sądów administracyjnych, *„Obowiązek organu wyjaśnienia okoliczności sprawy nie jest sprzeczny z zasadą, że ciężar dowodu ostatecznie spoczywa na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Dopiero zaniechanie przedstawienia przez stronę dowodów, pomimo wezwania przez organ, wyłącza możliwość skutecznego podnoszenia zarzutu, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem wskutek naruszenia obowiązku organu wyjaśnienia okoliczności sprawy zgodnie z art. 7 i art. 77 k.p.a. Na gruncie k.p.a. postępowanie dowodowe oparte jest bowiem na zasadzie oficjalności, a rola organu jest ograniczona tylko do oceny faktów, które przedstawił wnioskodawca”* (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2007 r., VI SA/Wa 2219/06).

W opinii Prezesa UOKiK nie ma podstaw by kwestionować, że *„czynności zmierzające do wykonania badania i służące jego wykonaniu zostały wykonane”*. Należy

podkreślić, że strona nie przedstawiła żadnych dowodów, które by świadczyły o tym, że badania nie zostały przeprowadzone. W aktach sprawy znajduje się raport z badań nr U/106/15 który szczegółowo opisuje przebieg badań, zawiera także zdjęcia wyrobu przed i w trakcie badania. Laboratorium, które na zlecenie organu I instancji przeprowadzało badania ma akredytację Polskiego Centrum Akredytacji (nr AB 042) i jest jednostką notyfikowaną (nr 1405). W związku z tym Prezes UOKiK uznał, że badania stanowiące podstawę do obciążenia strony postępowania kosztami badań, opisane we wskazanym dokumencie zostały przeprowadzone.

Prezes UOKiK nie może się również zgodzić ze stanowiskiem strony postępowania, że organ I instancji nie wyjaśnił sprawy. W wyroku z 5 czerwca 2014 r. II SA/Op 128/14 Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, że określenie „*konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie*” jest określeniem wymagającym każdorazowo interpretacji na tle okoliczności faktycznych sprawy. Sąd ten przyjął, że w szczególności można stwierdzić, że nawiązuje ono do określenia „*nieprzeprowadzenia przez organ pierwszej instancji postępowania wyjaśniającego w całości lub w znacznej części*” co zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego uniemożliwia rozstrzygnięcie sprawy przez organ odwoławczy. W niniejszej sprawie w opinii Prezesa UOKiK nie doszło do takiej sytuacji. Organ I instancji miał prawo do przeprowadzenia badań, a ich przeprowadzenie badań uzasadnione – w przypadku wyrobu istniało podejrzenie, że nie spełnia wymagań, a weryfikacja w sposób inny niż poprzez badania laboratoryjne nie była możliwa. Organ I instancji ograniczył się przy ich zleceniu do wskazania jedynie wybranych punktów normy, które w jego ocenie były niezbędne do zweryfikowania skargi jaką otrzymał. Negatywny wynik badań potwierdza, że ich przeprowadzenie było w pełni uzasadnione. Podkreślić także należy, że badania organoleptyczne zostały przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej, co oznacza, że - pomimo ich częściowo negatywnego wyniku – strona postępowania nie poniosła ich kosztów.

Organ I instancji wyjaśnił ponadto, że dokonując wyboru laboratorium kierował się najniższą ceną – wybrane laboratorium było jednym z trzech do których skierowano zapytanie. Z uwagi na powyższe, w opinii Prezesa UOKiK – w świetle nieprzedstawienia w tym zakresie żadnych argumentów przeciwnych czy też dowodów przez stronę postępowania – nie ma podstaw by uznać, że koszty badań był nieuzasadnione.

Prezes UOKiK podziela utrwalony w orzecznictwie sądowoadministracyjnym pogląd, że niewłaściwe uzasadnienie decyzji organu I instancji (bądź nawet jego brak) nie uzasadnia

uchylenia decyzji, jeśli jej osnowa jest prawidłowa – taką wadliwość może usunąć organ odwoławczy (por. wyrok NSA z 29 września 1987 r., IV SA 220/87). Decyzja o utrzymaniu w mocy decyzji organu I instancji może być wydana przez organ odwoławczy nie tylko gdy w postępowaniu nie naruszono prawa, ale także wtedy, gdy organ I instancji wprowadził naruszył przepisy prawa materialnego bądź procesowego, ale uchybienia te nie miały istotnego znaczenia i nie miały wpływu na treść rozstrzygnięcia (A. Gołęba (w): Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2015, s. 939).

Odnosząc to do rozpatrywanego odwołania – mimo iż organ I instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji ograniczył się do stwierdzenia, że *„przeprowadzenie badań było niezbędne do stwierdzenia oceny zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami”* i nie wyjaśnił w sposób wystarczający, dlaczego wskazane w zaskarżonej decyzji koszty badań są uzasadnione, w opinii Prezesa UOKiK nie stanowi to podstawy do jej uchylenia. Przede wszystkim, w opinii Prezesa UOKiK sam fakt przeprowadzenia badań nie budzi wątpliwości. Szczegółowe wyjaśnienia dotyczące ich zakresu i wyboru laboratorium zostały zawarte w piśmie Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 lutego 2018 r. i zostały uwzględnione w decyzji organu II instancji.

Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania z zachowaniem reguł wyrażonych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej był uprawniony do wydania decyzji nakładającej na stronę postępowania obowiązek uiszczenia kosztów badań laboratoryjnych wyrobu.

W opinii Prezesa UOKiK, zaskarżona decyzja Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej spełnia wymagania formalne, określone w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zawarte w niej rozstrzygnięcie jest prawidłowe zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia jego celowości i słuszności.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Decyzja jest ostateczna w trybie przepisów postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
- 4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych

oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak

Otrzymuje:
pełnomocnik PERUN S.A.

Do wiadomości:
Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej